

EU-støtte til store pladeselskaber

H. P. Clausen vil have undersøgt EU-direktiv, der stopper for parallel-import af musik fra lande udenfor EU

Af MADS LANGE

Ifølge et EU-direktiv, der trådte i kraft den 1. juli i år, må en plade kun videresælges hvis den i forvejen er bragt på markedet indenfor EU. Det betyder, at forhandlere der har specialiseret sig indenfor jazz, hip-hop, klassisk eller andre 'smalle' musikgenrer ikke kan importere direkte

fra for eksempel USA. Det vil i mange tilfælde fjerne en væsentlig del af deres eksistensgrundlag samt give danskerne et mere smalsporet musikalsk udbud.

»Jeg er dybt forundret,« siger H. P. Clausen, blandt meget andet tidl. kulturminister, om direktivet: »Det er et dybt beklageligt direktiv, og jeg vil spørge kulturministeren, hvordan det er blevet til, og hvilken holdning, der har været til direktivet fra dansk side,« siger han til *Information*.

Han finder direktivet meget begrænsende i forhold til den frie passage over grænserne uden generende

bånd: »Direktivet er blevet til en slags beskyttelse af de større selskaber, som kan hævde, at indspilninger først skal have været distribueret af deres agent i EU, før de må sælges i Danmark«.

Berlingske Tidende kunne fredag fortælle, hvordan de store danske pladeselskaber har sendt et advarselsbrev til hip hop- og dance-specialistforretningen Street Dance Records, om at stoppe den direkte import af plader fra USA.

Side 3: EU-direktiv begrænser kulturudveksling

EU-direktiv begrænser kulturudveksling

EU-direktiv går på tværs af dansk lovforslag om lov om ophavsret

Af MADS LANGE

De store danske pladeselskaber, datterselskaber af multinationale underholdningskonglomerater, har siden 1. juli i år haft lov til at forbyde special-import af plader fra lande uden for EU. Det er de begyndt på nu.

Det kan kvæle de særlige miljøer for ikke så umiddelbart let afsættelig jazz, hip hop, rock eller klassisk musik. Her er man nødt til at importere selv, fordi det ikke kan betale sig for pladeselskaberne at tage de specielle plader hjem i de små oplag, de sælges i i Danmark.

Direktivet er ifølge tidligere kulturminister og nuværende medlem af Folketingets kulturudvalg, H.P. Clausens opfattelse »dybt beklageligt«, fordi det ikke også tager musikken i betragtning som kultur, men udelukkende som vare.

EU er et frihandelsområde, hvor man vil sikre handelen indenfor grænserne og lave handelsbarrierer over for omverdenen.

Men det er samtidig et hævdvundet princip i Danmark og hidtil også i EU, at kulturen skal have fri og uhæmmet passage over grænserne. Det har musikken

ikke med det nye EU-direktiv. Kun hvis en plade er kommet på markedet inden for Unionen, kan man frit importere den. Men hvis den er kommet på markedet i et land uden for EU, for eksempel USA, så er der nu en slags import-ret, også kaldet 'producentbeskyttelse', på pladen. Det er en tilføjelse til loven om ophavsret.

Det betyder at special-importørerne først skal have tilladelse fra producentens danske afdeling. Og det får de ikke, ifølge det sidste udspil fra IFPI, pladeproducenterne i Danmark.

Formand for IFPI, Stefan Fryland siger til *Information*:

»Hver eneste gang vi ser ulovligheder, så slår vi til. Det her drejer sig om et EU-direktiv, der allerede er trådt i kraft. Så det er helt rutinemæssigt.«

Det er endnu kun et lovforslag i Danmark, men på baggrund af EU-direktivet har IFPI alligevel valgt at anvende reglen.

Advokat Niels Andersen, der repræsenterer IFPI, siger til *Information*, at brevet til Street Dance Records er første gang, man prøver at forbyde parallel-import fra et ikke-EU land. Det er sket fordi, man har konstateret andre ulovlige plader i forretningen, blandt andet såkaldt *boot-legs*, pirat-optagelser.

Om EU-direktivet siger Niels Andersen, at man jo bare kan parallel-importere fra et

andet EU-land. Derved omgår man forbuddet. Det er bare ikke sikkert, at man kan få de optagelser, man vil have.

Der er mange internationale kunstnere tilknyttet danske pladeselskaber, som ikke markedsføres, fordi det, efter selskabernes skøn, ikke kan betale sig.

Det efterlader en niche til mindre specialforretninger, for hvem det godt kan betale sig. De henvender sig til et særligt publikum.

Jesper Hansen fra specialimportbutikken Sound Station, København, siger til *Information*: »Musik er ligesom bøger; det er et medie, der indeholder et budskab, bare lidt mere letfordøjeligt. Jeg kan ikke forstå baggrunden for det lovforslag, Danmark bliver kulturelt fattigere,« siger han.

Lovmedholdeligt

H.P. Clausen tvivler på, at der kan laves om på situationen nu. Men han vil spørge Kulturministeren og prøve at få klarlagt, hvordan direktivet er blevet til og hvilken holdning der har været til det fra dansk side: »Retstilstanden synes desværre rimelig klar,« siger han.

Det bekræftes af Kontorchef i Kulturministeriets Ophavsretskontor, J. Nørup-Nielsen.

Han siger, at IFPI sandsynligvis ville få medhold i retten med henvisning til et vedtaget EU-direktiv.